

آماده کردن خودمان برای آمدن خداوند
با توجه به کلام انبیا
مثل چراغی درخشاننده در مکانی تاریک
تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل‌های ما طلوع کند

مطالعه متون مقدس: ۲ پطرس ۱: ۱۹؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵، ۱۳۰؛
مکاشفه ۲: ۲۸؛ ملاکی ۴: ۲؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۴-۶

۱. برای ایمانداران بسیار مهم است که به کلام انبیا توجه کنند - ۲ پطرس ۱: ۱۹آ:

آ. نبوت‌ها اموری هستند که خدا از ما خواسته است که بدانیم، و ایمانداران باید به آنها توجه کنند - ۱ پطرس ۱: ۱۰؛ ۲ پطرس ۳: ۲؛ لوقا ۱: ۷۰.
ب. خداوند عیسی به ما امر کرد که نبوت‌ها را بفهمیم؛ این به وضوح نشان می‌دهد که ایمانداران باید به نبوت‌های کتاب مقدس توجه کنند - متى ۲۴: ۱۵؛ ر.ک. دانیال ۹: ۲۴-۲۷.
پ. اگر کلیسا توجه کافی به این نبوت‌ها نکند، خیلی از ایمانداران به ناچار ایمان خود را از دست داده، فریب دروغ‌ها را می‌خورند و به دلیل عدم آن شناخت نابود شده، و آمدن خداوند را با عدم بیداری فراموش می‌کنند - هوشع ۴: ۶؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۴-۶؛ متى ۲۴: ۴۲؛ ۱ پطرس ۵: ۸.
ت. اگر ایمانداران نبوت‌های کتاب مقدس را نداشته باشند، در تاریکی می‌افتند - اعمال ۲۶: ۱۸؛ یوحنا ۱۲: ۳۵-۳۶؛ افسسیان ۵: ۸-۹.

۱. عصر حاضر، شبانگاه است - رومیان ۱۳: ۱۲؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۴-۸.

۲. وقتی که خداوند عیسی بیاید، روز طلوع خواهد کرد (۲ پطرس ۱: ۱۹پ)، و عصر بعدی، عصر پادشاهی، هنگام روز خواهد بود.

۲. پطرس کلام نبوت در متون مقدس را به چراغی درخشاننده در مکانی تاریک تشبیه می‌کند - آ. ۱۹ب:

آ. این نشان می‌دهد که این عصر مکانی تاریک در شب تاریک است (رومیان ۱۳: ۱۲) و همه مردم این جهان در تاریکی حرکت و عمل می‌کنند (ر.ک. اعمال ۲۶: ۱۸).
ب. کلام نبوت متون مقدس، به عنوان چراغی درخشان برای ایمانداران، حاکی است از نور روحانی که در تاریکی آنها می‌درخشد (نه صرفاً دانش در حروف برای درک ذهنی آنان)، آنها را به یک روز روشن راهنمایی می‌کند، حتی برای عبور از شب تاریک تا روز ظهور خداوند طلوع کند - ۲ پطرس ۱: ۱۹ب؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۸؛ ۱: ۱۲.

پ. قبل از ظهور خداوند به عنوان نور خورشید، ما به این کلمه به عنوان نور نیاز داریم تا بر قدم‌های ما بدرخشد - ملاکی ۴: ۲؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵، ۱۳۰.

ت. اگر به کلام انبیا در کتاب مقدس توجه کنیم، که مثل چراغی درخشاننده در مکانی تاریک است، مسیح را خواهیم داشت که در دل‌های ما طلوع می‌کند تا در تاریکی بدرخشد - ۲ پطرس ۱: ۱۹ب.

۳. ما باید به آن چراغ که در مکانی تاریک می‌درخشد توجه کنیم، تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل‌های ما طلوع کند - آ. ۱۹پ:

آ. واژه‌های یونانی که «مکان تاریک» ترجمه شده‌اند، می‌توانند به «مکان تیره» نیز ترجمه شوند، مکانی که بد نما، خشک و مغفول است.

ب. «روز» استعاره‌ای است که آمدن زمانی را نشان می‌دهد که پر از نور خواهد بود، مثل شکافتن یک روز روشن، با طلوع ستاره صبح، پیش از طلوع آن، در دل‌های ایمانداران، که با توجه به کلام درخشان نبوت در کتاب مقدس روشن و منور می‌شوند:

۱. این امر موجب و تشویق ایمانداران به جستجوی جدی حضور خداوند و بیدار بودن می‌شود

- تا آنها خداوند را در قسمت پنهانی آمدن او (parousia)، وقتی که او به عنوان یک دزد می آید، از دست ندهند - متى ۲۴: ۲۷، ۴۲-۴۳؛ ۲ تسالونیکیان ۲: ۸.
۲. این استعاره باید به عصر آینده یعنی روز پادشاهی اشاره کند، روزی که در ظهور (آمدن) خداوند به عنوان خورشید عدالت، طلوع خواهد کرد، که نورش می درخشد تا تیرگی شب تاریک این عصر را بشکند - ملاکی ۴: ۲.
- پ. ستاره صبح در تاریک ترین ساعت، قبل از سحر، ظهور می کند - مکاشفه ۲۲: ۱۶؛ ر.ک. اعداد ۲۴: ۱۷؛ متى ۲: ۲، ۹-۱۰.
۱. این نشان می دهد که مسیح به عنوان ستاره درخشنده صبح در تاریک ترین زمان، قبل از پایان این عصر، ظاهر خواهد شد - مکاشفه ۲۲: ۱۶؛ ب.
۲. ظهور خداوند به عنوان ستاره صبح و ظهور او به عنوان خورشید عدالت همزمان نخواهد بود - ۲: ۲۸؛ ملاکی ۴: ۲؛
- (آ) ستاره صبح قبل از سحر ظهور می کند، و ظهور خورشید بعد از طلوع روز رخ می دهد.
- (ب) به عنوان خورشید عدالت پس از طلوع روز، مسیح علناً به همه مردم روی زمین ظاهر خواهد شد - آ. ۲.
- (پ) به عنوان ستاره درخشنده صبح قبل از طلوع روز، او به طور خصوصی به غلبه کنندگانی که در حال بیداری و آماده سازی بوده و منتظر او هستند ظهور خواهد کرد - مکاشفه ۲۲: ۱۶؛ ب.
- (ت) او خود را مخفیانه به عنوان ستاره صبح به کسانی خواهد داد که عاشق او و بیدار بوده و منتظر او هستند تا دارای تقدم برای چشیدن تازگی حضور او در بازگشتش پس از یک غیبت طولانی باشند - ۲: ۲۸.
- ت. وقتی که به کلام کتاب مقدس مثل چراغی درخشنده در مکانی تاریک توجه می کنیم، وضعیت درون ما مثل شکافتن روز و طلوع ستاره صبح در دلهایمان خواهد بود - ۲ پطرس ۱: ۱۹؛
۱. به صورت مجازی، «تا روز بشکافد» اشاره دارد به عصر آینده پادشاهی به عنوان طلوع یک روز روشن - ر.ک. متى ۱۳: ۴۳.
۲. درباره نمادهای مسیح، کل کتاب مقدس با او به عنوان نور آغاز شده و با او به عنوان ستاره صبح پایان می یابد - پیدایش ۱: ۳؛ مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۱۶؛ ب.
۳. «ستاره صبح» اشاره دارد به مسیح که در تاریک ترین ساعت شب، قبل از طلوع عصر پادشاهی، مخفیانه در دلهای کسانی که عاشق ظهور او هستند طلوع می کند - آ. ۱۶؛ ب.
۴. اگر مدام به کلام درخشان کتاب مقدس توجه کنیم، پادشاهی را به عنوان روزی که در ما می شکافد و مسیح را به عنوان ستاره صبح که در دلهای ما طلوع می کند، قبل از ظهور او در عمل به عنوان ستاره درخشنده صبح، خواهیم داشت - ۲ پطرس ۱: ۱۹؛ مکاشفه ۲: ۲۸.
۵. مسیح به عنوان ستاره صبح، به غلبه کنندگان به عنوان اولین پادشاه آنها داده خواهد شد؛ ما باید خود را برای ظهور پنهانی خداوند به عنوان ستاره صبح آماده کنیم - آ. ۲۸-۲۹.